Dosarul nr.4r-1701/26
Nr. PIGD 4-25180714-02-4r-26032026
Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani
Judecătorul Arina Ialanji

D E C I Z I E

3 noiembrie 2026 *****

Colegiul penal al Curții de Apel Centru
Avînd în componenţa sa:
Preşedintele şedinţei, judecătorul: Igor Chiroșca
Judecătorii: Adrian Clevada
Andrei Mocanu

judecînd în ordine de recurs, recursul contravenientei Homenco Elena declarat împotriva hotărîrii Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani 12 februarie 2026, prin care Homenco Elena, a fost recunoscută vinovată în comiterea contravenţiei prevăzute la art.64 alin. (2) din Codul contravențional, stabilindu-i-se sancţiune sub formă de amendă în mărime de 6 (şase) unităţi convenţionale, ceea ce constituie 300 (trei sute) lei. Conform art. 34 din Codul contravențional, s-a explicat contravenientei Homenco Elena, că este în drept să achite jumătate din amenda stabilită, dacă o plăteşte în cel mult 3 zile lucrătoare de la data aducerii la cunoştinţă a deciziei de aplicare a sancţiunii contravenţionale.

Procedura de înștiințare a părților a fost executată.

Termenul de examinarea a cauzei în instanța de recurs, 26 martie 2026-3 noiembrie 2026.

A C O N S T A T A T:

1. Potrivit materialului contravențional se invocă că Homenco Elena, la data de 22 noiembrie 2025, ora 10.00, a încălcat Decizia autorităţii tutelare privind stabilirea modului de realizare a dreptului de comunicare cu copilul şi anume nu s-a prezentat pe adresa *****, str. *****, la întrevederea cu copii şi nu a anunţat despre imposibilitatea cu minim o zi înainte cum prevede Graficul de întrevedere.
2. Prin hotărîrea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani 12 februarie 2026, s-a Homenco Elena, a fost recunoscută vinovată în comiterea contravenţiei prevăzute la art.64 alin. (2) din Codul contravențional, stabilindu-i-se sancţiune sub formă de amendă în mărime de 6 (şase) unităţi convenţionale, ceea ce constituie 300 (trei sute) lei. Conform art. 34 din Codul contravențional, s-a explicat contravenientei Homenco Elena, că este în drept să achite jumătate din

amenda stabilită, dacă o plăteşte în cel mult 3 zile lucrătoare de la data aducerii la cunoştinţă a deciziei de aplicare a sancţiunii contravenţionale.

3. Nefiind de acord cu hotărîrea, contravenienta Homenco Elena a declarat recurs prin care a solicitat admiterea recursului, casarea hotărîrii și pronunțarea unei noi hotărîri prin care procesul contravențional să fie încetat din lipsa elementelor contravenției.
4. În motivarea recursului s-a invocat că acţiunile recurentei nu pot fi încadrate în mod obiectiv în acest articol, deoarece întrevederea stabilită prin decizia autorităţii tutelare la data de 22 noiembrie 2025 nu a putut fi realizată din motive independente de voinţa sa, respectiv refuzul copiilor de a participa la întâlnire, determinat de influenţa directă a tatălui copiilor, Homenco Andrei, care i-a montat împotriva mamei. Homenco Elena a făcut toate demersurile necesare pentru a participa la întrevedere, inclusiv solicitarea de a fi informată despre programul întrevederilor şi încercările anterioare de a se întâlni cu copiii, însă toate aceste eforturi au fost zadarnice, ceea ce dovedeşte lipsa intenţiei de a încălca dreptul de comunicare al copiilor şi, implicit, lipsa caracterului contravenţional al faptei. Procesul-verbal întocmit de agentul constatator şi evaluat de instanţa de fond nu a verificat efectiv împrejurările obiective care au făcut imposibilă întrevederea, limitându-se la constatarea simplă a lipsei recurentului la întâlnire, fapt care constituie o interpretare eronată şi formalistă a art. 64 alin. (2) Cod Contravenţional, ignorând condiţia esenţială ca fapta să fie comisă cu intenţie sau prin neglijenţă nejustificată.
5. Instanţa de fond a aplicat art. 64 alin. (2) într-un mod mecanic, fără a analiza dacă fapta are caracter efectiv contravenţional, încălcând astfel dispoziţiile art. 375 şi 458 Cod Contravenţional, precum şi principiile dreptului la un proces echitabil şi la prezumţia de nevinovăţie. În fapt, recurenta a încercat în mod repetat să stabilească întrevederi cu cei trei copii minori ai săi, însă toate tentativele anterioare au fost în mod direct împiedicate de către Homenco Andrei, tatăl copiilor, care, prin acţiunile sale, a creat un context de tensiune şi opoziţie în rândul copiilor, determinînd refuzul acestora de a participa la întrevederi. Prin urmare, imposibilitatea de a participa la întîlnirea fixată la data de 22 noiembrie 2025, ora 10:00, nu a fost rezultatul unei lipse de dorinţă sau a unei neglijenţe din partea recurentei, ci a unui fapt obiectiv, concret şi documentabil, ce ţine de protecţia psihologică a copiilor şi influenţa negativă exercitată de părintele custodial. Mai mult, procesul-verbal cu privire la contravenţie seria MAI06 941371 din 19 decembrie 2025 pe baza căruia instanţa de fond a stabilit vinovăţia recurentei, nu a surprins în mod corect şi complet circumstanţele cazului, fiind întocmit fără a examina în mod efectiv probele care ar demonstra că întrevederea nu putea fi realizată din motive obiective, iar aceasta nu a fost informată în prealabil cu privire la posibilitatea

de a explica aceste împrejurări în faţa instanţei, întrucât examinarea cauzei s-a realizat în lipsa sa.

6. Judecând recursul declarat, examinând materialele cauzei, raportând situaţia de fapt la cea de drept, Colegiul penal ajunge la concluzia că recursul contravenientei Homenco Elena, urmează a fi respins, hotărîrea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani 12 februarie 2026, urmînd a fi menținută.
7. Potrivit art. 3 alin.(1) din Codul de procedură penală, în desfăşurarea procesului penal se aplică legea care este în vigoare în timpul urmăririi penale sau al judecării cauzei în instanţa judecătorească.
8. Conform art. 471 din Codul contravențional, recursul se judecă de un complet din 3 judecători, fără prezenţa părţilor. Instanţa de recurs fixează data examinării recursului şi dispune să se comunice părţilor la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului de depunere a referinţei. Dacă consideră cauza de un interes deosebit pentru jurisprudenţă, precum şi la cererea motivată a părţilor, instanţa de recurs poate dispune printr-o încheiere motivată fixarea şedinţei de judecată, cu citarea părţilor pentru prezentare la proces. Instanţa de recurs este obligată să se pronunţe asupra tuturor motivelor esenţiale invocate în recurs.
9. Verificând legalitatea, obiectivitatea și corectitudinea hotărârii contestate, în raport cu motivele invocate de recurent, Colegiul penal constată lipsa de careva temeiuri de fapt și de drept, întru casarea acesteia, astfel că la adoptarea soluției instanța de fond a ținut cont de rigorile art. 458 alin. (1) din Codul contravențional, care indică că „examinând cauza contravenţională, instanţa de judecată este obligată să determine: lit. a) caracterul veridic al contravenţiei imputate; lit. b) existenţa cauzelor care înlătură caracterul contravenţional al faptei; lit. c) vinovăţia persoanei în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional; lit. d) existenţa circumstanţelor atenuante şi/sau agravante; lit. e) necesitatea sancţionării şi, după caz, caracterul sancţiunii contravenţionale; lit. f) alte aspecte importante pentru soluţionarea justă a cauzei”.
10. Conform prevederilor art. 448 alin. (1) din Codul contravențional, „contravenientul, victima sau reprezentantul acestora, procurorul, dacă este parte în cauza contravențională, în cazul în care nu sânt de acord cu decizia agentului constatator sau în cazul în care aceasta a fost emisă cu încălcarea normelor procesuale stabilite de prezentul cod, sânt în drept să conteste decizia emisă asupra cauzei contravenționale”.
11. Colegiul constată că Homenco Elena, la data de 22 noiembrie 2025, ora 10.00, a încălcat Decizia autorităţii tutelare privind stabilirea modului de realizare a dreptului de comunicare cu copilul şi anume nu s-a prezentat pe adresa *****, str. *****, la întrevederea cu copii şi nu a anunţat despre imposibilitatea cu minim o zi înainte cum prevede Graficul de întrevedere.

12. Potrivit art. 381 alin. (4) din Codul contravenţional, autoritatea competentă să soluţioneze cauza contravenţională are obligaţia de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă şi obiectivă, a circumstanţelor cauzei, de a evidenţia atât circumstanţele care dovedesc vinovăţia persoanei, cât şi cele care dezvinovăţesc persoana în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, precum şi circumstanţele atenuante sau agravante.
13. Conform art. 440 alin. (1) din Codul contravențional, constatarea faptei contravenţionale înseamnă activitatea, desfăşurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existenţa contravenţiei, de încheiere a deciziei privind examinarea contravenţiei în temeiul constatării agentului constatator sau procesului-verbal cu privire la contravenţie, de aplicare a sancţiunii contravenţionale sau de trimitere, a dosarului, după caz, funcţionarului abilitat să examineze cauza contravenţională, din cadrul autorităţii din care face parte agentul constatator, în instanţa de judecată sau în alt organ spre soluţionare.
14. Potrivit art. 375 alin. (3) din Codul contravențional, concluziile despre vinovăţia persoanei în săvîrşirea contravenţiei nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate în condiţiile prezentului cod se interpretează în favoarea persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional.
15. Conform art. 425 alin. (1), (2), (3) din Codul contravențional, probele sânt elemente de fapt, dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței contravenţiei, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăţiei şi la cunoaşterea altor circumstanţa importante pentru justa soluționare a cauzei. În calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenţie, procesul-verbal de ridicare a obiectelor şi documentelor, procesul-verbal de percheziţie, procesul-verbal privind cercetarea la faţa locului, procesele-verbale privind alte acţiuni procesuale efectuate în conformitate cu prezentul cod, explicaţiile persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, depoziţiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele şi documentele ridicate, constatările tehnico-ştiinţifice şi medico-legale, raportul de expertiză. Aprecierea probelor se face de persoana competentă să soluţioneze cauza contravenţională, potrivit convingerii sale pe care şi-a format-o cercetând toate probele administrate în raport cu procesul verbal întocmit.
16. Iar, potrivit art. 425 alin. (7) din Codul contravențional, procesului contravenţional se aplică în mod corespunzător prevederile Codului de

procedură penală cu privire la mijloacele de probă şi la procedeele probatorii, cu excepțiile prevăzute de prezentul cod.

17. Art. 101 alin. (l)-(4) din Codul de procedură penală pledează că, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenţei, concludentei, utilității şi veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor. Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele şi în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.
18. La caz, Colegiul indică că vinovăția contravenientului în comiterea faptei imputate prin procesul verbal cu privire la contravenție este demonstrată prin probele anexate la dosar și anume, cererea lui Homenco Andrei din 16 decembrie 2025; screen-shot din telefon; decizie nr.02/76 din 30 octombrie 2025; Proces-verbal privind actele de constatare din 19 decembrie 2025 (Homneco Elena), probe care fiind analizate în ansamblu indică indubitabil la vinovăția lui Homneco Elena în comiterea contravenţiei prevăzute la art. 64 alin. (2) din Codul contravențional, încălcarea de către părinţi/reprezentanţi legali, bunici, fraţi sau surori ale copilului a deciziei autorităţii tutelare privind stabilirea modului de realizare a dreptului de comunicare cu copilul și anume că Homneco Elena, a încălcat Decizia autorităţii tutelare privind stabilirea modului de realizare a dreptului de comunicare cu copilul şi anume nu s-a prezentat pe adresa *****, str. *****, la întrevederea cu copii şi nu a anunţat despre imposibilitatea cu minim o zi înainte cum prevede Graficul de întrevedere.
19. Raportând circumstanţele de fapt stabilite la normele de drept aplicabile cazului, Colegiul reiterează că concluziile agentului constatator aferent vinovăţiei contravenientei în comiterea încălcării expuse în procesul verbal cu privire la contravenție, sunt întemeiate, mai mult, operațiunea de analiză și apreciere a probelor a fost desfășurată cu respectarea prevederilor legale, considerent din care alegațiile recurentei la acest capitol urmează a fi apreciate ca fiind declarative.
20. Colegiul nu va reține argumentele recurentei în partea în care invocă că decizia autorității nu a fost posibil de executat din cauza acțiunilor tatălui copiilor, or pe de o parte aceste motive nu au fost probate în nici un mod, iar pe de altă parte, pretinsa influențare a copiilor de către tatăl acestora reprezintă o împrejurare distinctă de obligațiile personale care îi reveneau recurentei în temeiul deciziei autorității tutelare, mai mult, în opinia instanței, chiar și în ipoteza existenței unor divergențe între părinți ori a unei atitudini reticente a copiilor față de întrevederile cu mama, asemenea circumstanțe nu justifică automat neprezentarea contestatoarei la locul stabilit și nici ignorarea obligației de informare prealabilă.

21. Subsecvent, Colegiul analizînd proesul verbal cu privire la contravenție prin prisma art. art. 443 și 445 din Codul contravențional, menționează că la adoptarea actului prin care a fost constatată fapta contravențională agentul constatator nu a admis careva derogări sau omisiuni care ar afecta fondul cauzei și nu ar putea fi înlăturate de instanță, prin urmare, la acest compartiment motive de nulitate lipsesc.
22. Colegiul nu va reține alegațiile recurentei în partea în care a invocat că judecarea cauzei a avut în lipsa sa și că nu a avut posibilitatea de a-și expune poziția, a prezenta probe, or, materialele cauzei denotă că contraveneinta a fost informată legal despre locul, ora și data ședinței fapt confirmat prin telefonograma anexată la dosar, (f.d. 27), mai mult, faptul că contravenienta a fost citată legal este confirmat și prin cererea din 4.02.2026, adresată instanței prin care, Homenco Elena solicită permisiunea de a face cunoștință cu materialele cauzei, specificînd că ședința de judecată este stabilit pentru data de 12.02.2026, dată la care a fost adoptat actul judecătoresc contestat.
23. Colegiul penal conchide că argumentele invocate în recurs nu şi-au găsit confirmare în procesul verificării legalității în ordinea controlului ierarhic superior, motiv pentru care acesta urmează a fi respins ca nefondat, cu menținerea fără modificări a hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani 12 februarie 2026.
24. În conformitate cu prevederile art. 473 alin. (1) pct. 1) lit. c), art. 474 din Codul contravențional, Colegiul penal al Curţii de Apel Centru,-

D E C I D E:

A respinge ca nefondat recursul contravenientei Homenco Elena.

A menține fără modificări hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani 12 februarie 2026, prin care Homenco Elena, a fost recunoscută vinovată în comiterea contravenţiei prevăzute la art.64 alin. (2) din Codul contravențional, stabilindu-i-se sancţiune sub formă de amendă în mărime de 6 (şase) unităţi convenţionale, ceea ce constituie 300 (trei sute) lei. Conform art. 34 din Codul contravențional, s-a explicat contravenientei Homenco Elena, că este în drept să achite jumătate din amenda stabilită, dacă o plăteşte în cel mult 3 zile lucrătoare de la data aducerii la cunoştinţă a deciziei de aplicare a sancţiunii contravenţionale.

Decizia este irevocabilă.

Preşedintele şedinţei, judecătorul Igor Chiroșca

Judecătorii Adrian Clevada

Andrei Mocanu